فرنگی بھنگی جو کجھ وسیا گھول ڈھڈاں وچ پیتا
رب دا دین محمدؐ آندا مول قبول نہ کیتا

رسم رسولی

نذر علی کھنڈوعہ
فوجی پل جہلم

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

مالک الملک دی حمد پہلے — جس نے دو جگ جہان بنائے
بھیج کے ایک لاکھ چوی ہزار پیغمبر — جنہاں نے سب سمجھائے
نال بھیجیاں چار کتاباں — اپنے حکم سنائے
اتنی دلیلاں نکیاں دتیاں — پر اوہ باز نہ آئے
نال بھیجیا اک شیطان — جاری کیتا اے فرمان
جو کہے اوہدے پر جان — دوزخ دیاں جلا
توں رب دا حکم منا — کوئی سچی گل سنا
رب نے زمین آسمان بنایا — سامان ضروری وچ رکھایا
سب نوں اے حکم سنایا — میرے محبوب اتے درود پہنچا
توں رب دا حکم منا — توں سچی گل سنا
جس نے حضور دا حکم نہ منیاں — جس دی خاطر سب کجھ بنیاں
اُلٹا ہو مخالف تنیاں — کرساں اُس نوں میں تباہ توں ..
نال بھیجیا اک شیطان — جاری کیتا اے فرمان
جو کہے اوہدے پر جان — دوزخ دیاں جلا توں ....
سب فرشتیاں سجدہ کیتا — رب دا حکم قبول جو کیتا
ابلیس انکار رہیا کیتا — رب نے دتا شیطان بنا توں ..
سب مخلوق نوں جمع کیتا — رب ہونے دا وعدہ کیتا
جنہاں اوہدے انکار رہیا کیتا — اُنہاں نوں کافر دتا بنا توں ..

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

مالک الملک دی حمد پہلے   جس نے دو لفظیں جہان بنایو
بھیج کے ایک لاکھ چوی ہزار پیغمبر   جنہوں نے سب سمجھائے
نال بھیجیاں چار کتاباں   اپنے حکم سُنائے
اتنی دلیلاں پکیاں دیتاں   پر اسیں باز نہ آئے
نالے بھیجیا اک شیطان   جاری کیتا اے فرمان
جو کہے اوسے پر جان   دوزخ دیاں جلا
توں رب دا حکم منا   کوئی سچی گل سُنا
رب نے زمین آسمان بنایا   ساماں ضروری وچ رکھایا
سب توں اے حکم سُنایا   میرے محبوب اُتے درود پہنچا
توں رب دا حکم منا   توں سچی گل سُنا
جس نے حضور دا حکم نہ منیاں   جس دی خاطر سب کچھ بنیاں
اُلٹا ہو مخالف تنیاں   کرساں اُس نوں میں تباہ   توں..
نالے بھیجیا اک شیطان   جاری کیتا اے فرمان
جو کہے اوہدے پر جان   دوزخ دیاں جلا   توں....
سب فرشتیاں سجدہ کیتا   رب دا حکم قبول جو کیتا
ابلیس انکار جا کیتا   رب نے دتا شیطان بنا   توں..
سب مخلوق نوں جمع کیتا   رب ہونے دا وعدہ کیتا
جنہاں اوتھے انکار جا کیتا   اُنہاں نوں کافر دتا بنا   توں..

جنہاں رب دا عہد پکایا　　انہاں نوں اپنا نائب بنایا
پھر انہاں نوں اے سُنایا　　میرے محبوب دی آمد ہونا　توں...
جیں لیاں نوں کتاباں دلیاں　　پھر میں اپنے رسول بھیجساں
پھر میں او تھتے ایہہ ویکھساں　　میرے نبی دا دیو اعلان کرنا　توں...

جو اس دا فرمان منیسن　　دو جہان عیش کریسن
جو او وعدہ انکار کریسن　　کافر دیاں گا فا　توں...
نبی پاک جو حکم سُناون　　پھیر زرہ کوئی ودھ گھٹ جاون
مولا پاک اوہ مول نہ بھاون　　دلیوں دور دگا　توں...

ہر بندہ ایہہ حکم اپناوے　　جے اوہ کیسے پسند نہ آوے
جاں کوئی نیا طریقہ لاوے　　دوزخ دیا بھلا　توں...
جو کوئی ودھ عبادت کرسی　　مولا اس طرف نظر نہ کرسی
نہ سجدہ سہو کرسی　　آکھے پوری کر کے آ　توں...

جو حضور دی سنت نے چلیسی　　دوہیں جہانیں سوہنا لگسی
وچ قبر دے مول نہ کھلسی　　حشر نوں دیاں احمدی جوڑا　توں...
ہر گل سانوں حضور سکھاون　　بخشی یاروں دا دی دل سمجھاون
شادیاں اپنی کر دکھلاون　　نہ توں اپنی عقل چلا　توں...

اسیں کھلی ہاں اج شادیاں کردے　　ساریں عمراں بھیج بھیج مردے
سب چیزاں اکٹھیاں کردے　　راہ یوں ای نہ اپنا نک کٹا　توں...

جس دی کوئی نہ ہووے جڑ — گھسنوں وچے شیطان دے موڑ
آکھو توں خود لے آبا گوڑ — جنہیں نے تکھیا سانوں وکھایا توں...

وچ قرآن دے رب فرماوے — جو بندہ اسراف کماوے
بھائی شیطان دا سمجھیا جاوے — نہ توں لکیاں ول جا توں...

اسیں وی ہاں اج فیشن کماندے — فیشن کسے دے قریب نہ جاکے
بغیر شرع ہر کم اپناندے — فیشن منی دی بھول نہ جا توں...

بغیر سفنہ جو پانی پیندے — پانی جو اک ساہ وچ پیندے
کتے ویکھے ہلاک ہیں تھندے — پانی پیندیاں بیٹھ تو جا توں...

وچ حدیث حضور فرماون — جو کوئی کجھ لڑ گیا پاون
حکم شرع دا انہاں نوں بھلاون — نال شریعت دلیوے اٹھا توں...

لڑکا ہووے تاں خوشیاں وکھاون — لڑکیاں نے لوگ ظلم کماون
لڑکیاں تکن تے لڑکے کھاون — اگوں ایہہ گل لین نبھا توں...

لڑکی پڑھاسن تاں کی کرسی — لڑکا پڑھ کے نوکری کرسی
طرف اساڈی منی آرڈر کرسی — ہر آوے اپنی ڈراٹ نبھا توں..

دھیاں نال پیار اس گلوں ہر کوئی بہت کمائے
شاید اس دی قسمت اندر کی کجھ رب فرماوے
اس دی خدمت کرن دے اندر کمی نہ کوئی آوے
جو کوئی طاقت اس دی ہووے ذرا وچ نبھا دکھلاوے

سب بندے اس گل دی خاطر سب چیز مہیا کر دے
غریب بچارے کوشش کر کے زمیاں کھیتے دھودے
جنہاں دی کجھ چیز نہ ہووے اوہ روز روا اندر وڑ دے
ہمیشہ لگے رہن وِچ کوشش ہار قبول نہ کر دے
غریب آدمی بھی کوشش کر کے داج پورا بناون
بٹنیں اور سونے دا پانی چاہڑ کے لے آون
جا دوکاناں کسے دے اتوں پورا نہ تھان پڑاون
نال افسوس دے رکھو پورا نہ دنت اپنا ٹٹاون
اول نے اوہ ردی کپڑا سلایاں ہی پھٹ جاوے
نہیں تے جو کوئی پہنے انہوں گھنٹے چار لنگھاوے
رکھن بند صندوق دے اندر کسے ظاہر نہ ہو جاوے
غریب بچارے رو رو مردے امیر ہوریں ودھدا جاوے
گوانڈھے دا لوبا تک کے اتنا خرچ نہ کریے ،
چادر دی لمبائی تک کے لتاں لمیاں کریے ،
رب اسرافوں منع کریندا اس دے غضبوں ڈریے
لوکاں دا دکھلاناں نا بنیں لڑکی راضی کریے

وچ قرآن دے [illegible] زادے حصہ لڑکی دا ادھا
اسیں سب لڑکے دا رکھدے کر دے ہاں اہدا ادھا
زمین ناں لیا دے جلدی ہر کوئی لڑکی فول آدھا
نہ قانون حکومت دا منیاں نہ فرمان خدا دا

نام گنڈھاں دی خاطر مال ایماں لٹا دیں
حکم خدا دا منوں بھلاویں ہر کدی سجدے جاویں
غیراں توں کدی یار نہ کیتی جھکے طلب اڑاویں
مخلوق خدا تے رحم نہ کردا ہر اک نوں پیا ستاویں
حضرت عیسیٰ ٹھیک بندے نوں پاس بیمار لے آوے
دیکھے رنگ برنگے کھانے ایہہ نہ ایہناں نوں کھاوے
رب جو تینوں صحت بخشی اس دا احساں نہ آوے
اوہ بندہ کجھ سوچ کر جیہڑا رب دا شکر بجاوے
جے کوئی بندہ نظری آوے جیہڑا حق لغیرا
اکھیں تک خداواں بندہ جس دے کوئی نہیں ہیرا ملا
ہن تو شکر دا رہو ہمیشہ رب اپنے توں بیگرا
رب دسیندا بے پرواہی نہیں کردا اوہ دیر
توں وی شکر غریبی کر سکے نہ صحن اینا سمجھا
اوہ جی میں بندے وچ دنیا خدا ندا کدی نہ لوڑیا مکھا
غور کر کے توں اس بندے اودھے جس دا سے جیوں کوئی بھی
روندے زیہا قسمت اپنی نوں جو منیہ نیتیاں چون لگا
جاں گم دتا ہرا تقدیر اوہناں اوڈھا دیسی
جس ایتھے نا شکری کیتی اوتھے لوکاں وِل تکسی

اگلے جہان دا فکر نہ جس نوں اینتھے اوہ اسراف کریسی
میرا پیسہ کیتھے توں خرچیا رب ذرہ ذرہ پچھسی
رب جیہی بادشاہی وچ کمی نہ کوئی جے ہر چیز کھسیندا
فرعون خدائی دا دعوی نہ کردا جے بادشاہی نہ اسنوں دیندا
نہ نمرود غرق ہی ہوندا جے اوہ رب دا حکم منیندا
رب اساں نوں پیا اے آزماندا کہ بندہ کتنا صبر کریندا
جیہڑی چیز ضروری ساں نوں رب مفت عطا فرمائی
جیہدی ساں نوں ضرورت ناہی کردی منگھائی
پانی ہوا دا وافر کرنا ہر جگہ پہنچائی
سونے چاندی بن گذر اساڈی ساڈھ سلک نہ آئی
لقمہ ہضم کرن دی خاطر پرزے خاص لگائے
ناک تے اکھ سنگھن ویکھن نوں اوپر منہ بنائے
رنگ و لو جو ہوے بدلی اینہاں دویاں نوں باہر دسائے
ذائقہ چکھن تو زبان جو بخشی گلی سڑی ہوئی چیز نہ کھائے
جاہاں نوں شیطان کراوے نشے والیاں کاراں
گندے رہندے وچ نشے دے کردے موج بہاراں
بعضاں تو اسراف کراوے عیش کرن وچ شہراں
خاصاں تائیں مسجد اندرے ملدا لشواراں

ہر بندہ وچ دنیا جیہڑا ان تن کماوے

مال کمان دی دی خاطر دین ایمان ونجاوے

نکل گیا جاں دم اُس دا سبھ ورثا مالک بن جاوے

وارث پیا فضول اڈاوے جس طرح اوہ چاہوے

دُوجی ساڈی کوشش رہندی راضی رہے رشتہ داری

اوہ رکھن جد وچ قبر دے یاد نہ کرن آن واری

اصلی چیز ہے جو عمل کمانا جیندے باہجھ خواری

ہوسی جدوں حساب سجنڑا تیری مٹ جاسی ہوشیاری

جد تک توں ہیں وچ دنیا توں سبھ رب پیا لکھاریں

باقی ہین جو دنیا دے دھندے سارے توں وساریں

خواہش اپنی دی گل نہ منیں نفس اپنے نوں ماریں

جو کجھ آوے رب دی طرفوں صابر ہو گذاریں

فیضی پریس جہلم